

LXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 92 af 23. Maj 1902 om Skolebespisning.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 3. April 1914).

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 92 af 23. Maj 1902 om Skolebespisning har i flere Aar været forelagt i Folketinget og er efter første Behandling blevet henvist til Udvalg, som endelig den 12. April 1912 fik afgivet Betænkning. Det var lykkedes at samle Udvalget til en enstemmig Indstilling, som gik ud paa følgende: Medens efter Lovforslaget Skolebespisning gjordes almindelig ved de offentlige Skoler i de 4 Vintermaaneder, og Staten tilpligtedes at udrede Halvdelen af Udgifterne, blev det efter Ændringsforslaget overladt til Kommunalbestyrelserne at skønne over og tage Bestemmelse om, hvorvidt der i vedkommende Kommune er Trang til den i Lovforslaget omhandlede Bespisning af skolesøgende Børn, og dernæst bestemt, at hele Udgiften bæres af Kommunekassen.

Den 20. April 1912 vedtog Folketinget ved tredje Behandling enstemmigt med 70 Stemmer det saaledes ændrede Forslag. Sagen kom derefter den 25. April 1912 til første Behandling i Landstinget og henvistes til et Udvalg paa 15 Medlemmer, men Rigsdagssamlingen sluttedes, uden at Udvalget afgav Betænkning.

Udvalgenes Betænkninger m. m.

I Rigsdagssamlingen 1912—13 indbragte den socialdemokratiske Gruppe Lovforslaget i Landstinget, som efter en kort første Behandling paa ny sendte det til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Men Samlingen forløb, uden at Udvalget fik afgivet Betænkning.

I Oktober 1913 indbragte 5 Medlemmer af den socialdemokratiske Gruppe Lovforslaget i Folketinget i dets oprindelige Skikkelse, altsaa i den Form, som det havde, inden det ændredes ved Overenskomsten af 12. April 1912, og Forslagsstillerne motiverede deres Holdning med, at Landstinget to Gange ikke havde fremmet det af Folketinget enstemmigt vedtagne ændrede Forslag.

Nærværende Lovforslag var til første Behandling den 25. og 26. November 1913 og henvistes til et Udvalg, som valgtes den 27. November.

Udvalget har gennem adskillige Møder behandlet Sagen, men det er ikke lykkedes at opnaa Enighed om en enstemmig Indstilling.

Hele Udvalget er dog enigt om, at det ikke er heldigt at bevare Forslaget som en Ændring til Lov af 23. Maj 1902, og foreslaar derfor, at denne Lov ophæves,